

Liturgie

Welkom en stilte

Psalm 116: 1, 4, 5 en 6.

Bemoediging en groet

Klein Gloria

Gebed

Wij vragen U niet, God, om wonderen en tekenen uit de hemel.

Wij vragen U om uw aanwezigheid, hier in ons midden;

om het vuur van uw Geest, dat ons licht brengt en warmte;

om de kracht van tegenwind, die mensen beweegt en bezielt:

om de liefde van uw Zoon, die ons leert hoe Gij er voor mensen zijt,

en ook hoe wij er voor U kunnen zijn.

Breek bij ons in, God, vergeef ons onze zonden en wek ons tot leven,

zodat wij leven, bevrijd van zorgen, vol van hoop, geloof en liefde,

om Christus' wil, amen.

Lezing 1 Korintiërs 15:35-49

Lied 213: 1, 2 en 3.

Morgenglans der eeuwigheid, licht aan 't eeuwig Licht onttoegen,

stel ons deze ochtendtijd uwe heerlijkheid voor ogen,

en verdrijf door uwe macht onze nacht!

Breekt de jongste morgen aan, geef, o Opgang uit den hoge,

dat wij, met U opgestaan, alle leed vergeten mogen,

doe ons opgaan tot uw feest onbevreesd.

Overweging

Lied 377: 1, 3, 4 en 5.

Mededeling van overlijden.

Aankondiging collecte

De collecte is bestemd voor Stichting Hadassa Hoeve.

Vlakbij Hardenberg, in het buurtschap Ane, staat de Hadassa Hoeve. **Stichting Hadassa Hoeve** is opgericht om jonge vrouwen die niet zelfredzaam zijn, vanwege bijvoorbeeld een turbulente jeugd of een sociale beperking, te helpen zelfstandig te kunnen leven. Zij creëren voor hen een veilige en prettige woonsituatie. Tijdens het verblijf op de Hadassa Hoeve krijgen de vrouwen een begeleidingstraject, met als doel dat zij hun talenten (weer) ontdekken en deze gaan inzetten.

Lezen geloofsbelijdenis

Nodiging

Vredegroet

Tafelgebed deel 1 'Machtige God'

Lied 405: 1 en 3

Tafelgebed deel 2

Wij bidden voor hen die in hun jeugd of tijdens hun latere ontwikkeling beschadigd zijn geraakt en die hulp nodig hebben om zelfstandig te kunnen leven. Wij bidden voor initiatieven die voor hen ondernomen worden. In het bijzonder bidden we voor de Hadassa hoeve en voor de jonge vrouwen die daar leven. Heer wees Gij hen nabij.

Wij bidden voor wie leven met een ernstige ziekte,
en voor hen die gewond zijn door verlies en gemis.
Voor wie afscheid moeten nemen van een geliefde, voor hen die rouwen,
i.h.b. voor de familie van Mient Raap die afgelopen week overleden is.
God, wees met de rouwenden en de eenzamen, maak ons tot een thuis voor hen,
een plek van aandacht.
Zo bidden wij in stilte... in naam van Hem die ons leerde bidden, Onze Vader.

Delen van brood en wijn

Ik wil nu ieder uitnodigen om een stukje brood te pakken en dan zal ik daar het uitdelingswoord bij spreken en pas daarna eten we het gezamenlijk op.

“Het brood dat wij breken, is de gemeenschap met het lichaam van Christus. Neemt ....”

Ik wil nu ieder uitnodigen om een glaasje met wijn te pakken en dan zal ik daar het uitdelingswoord bij spreken en pas daarna drinken we het gezamenlijk op.

“De beker waar wij de dankzegging over uitspreken is de gemeenschap met het bloed van Christus. Neemt en drinkt allen daaruit en gelooft en gedenkt...”

Dankgebed

Loof de Heer, mijn ziel, en al wat in mij is, zijn heilige Naam.
Loof de Heer mijn ziel, en vergeet niet een van zijn weldaden
die al uw ongerechtigheden vergeeft,
die al uw gebreken geneest,
die uw leven verlost van het graf,
die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheid,
loof de Heer, mijn ziel. Amen.

Lied 704: 1 en 3.
Zegen, amen.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

“Maar hoe worden de doden opgewekt?” vragen de Korintiërs. Het is een vraag die heel modern klinkt. Ook in onze tijd twifelen mensen aan de opstanding, omdat ze zich er totaal geen voorstelling van kunnen maken. “Hoe zou hun lichaam eruit moeten zien?” Ik heb wel met mensen gesproken die zich voorstellen dat het leven gewoon weer verder gaat waar het gestopt is. Maar dat levert allerlei problemen op: hoe kan een lichaam dat verteerd is in de aarde of dat verbrand is bij een crematie, weer hersteld worden?

Paulus maakt in zijn antwoord gelijk duidelijk dat het opstandingsgeloof niet zo naïef is, hij gebruikt zelfs het woord ‘dwaas’; want bij de opstanding zal er een heel ander lichaam opstaan. Hij vergelijkt het oude, gestorven lichaam met een graankorrel die gezaaid wordt. Daaruit komt iets heel anders voort, namelijk een plant, een korenaar. Hij werkt dit verder uit door aardse lichamen met hemelse lichamen te vergelijken. De aardse vormen van dieren, vogels en vissen zijn totaal anders dan de hemelse vormen van zon, maan en sterren. De mens die sterft hoort tot het aardse, hij heeft een lichaam van vlees en bloed. Maar de mens die aan het eind der tijden opstaat, hoort tot het hemelse, het onvergankelijke, met een schittering die we hier op aarde nog niet tegenkomen. Er zal dus een groot verschil zijn tussen ons lichaam nu en het lichaam dat wij bij de opstanding zullen krijgen.

Wat onaanzienlijk en zwak is als het wordt gezaaid, zal straks krachtig en schitterend zijn.

Tom Wright, de engelse nieuw testamenticus en aartsbisschop van Canterbury, spreekt over het leven 'na' het leven na de dood. Niet gewoon leven na de dood. Maar het leven daarna, het leven na - het leven na de dood. Over wat er na de dood gebeurt, waren er in de oudheid allerlei voorstellingen, net zoals nu. In het eerste testament wordt over het dodenrijk gesproken. Tegenwoordig zeggen we vaak: Je gaat naar de hemel, of je ziel zal geborgen zijn bij God. In al deze voorstellingen gaat het dus om de bestemming van de menselijke ziel, direct na het overlijden.

Volgens Tom Wright is de opstanding van de doden van heel andere aard. Het gaat dan niet over wat er met onze ziel gebeurt direct na onze dood. Het gaat over een nieuwe schepping van God, een nieuwe wereld met nieuwe lichamen die onze huidige wereld met al haar ellende vervangt. Dat gebeurt niet nu al, dat gebeurt in een toekomst waar de Christenen al eeuwen op hopen. In die nieuwe wereld van God zullen de gelovigen mogen delen. Zij krijgen een nieuw menselijk lichaam om deel uit te maken van Gods nieuwe wereld. Het verblijf van de ziel in de hemel of in de onderwereld is dan dus voorbij. Het is het leven 'na' het leven na de dood.

Paulus geloofde dat in die nieuwe wereld alles geestelijk zal zijn. De laatste Adam werd een levenmakende geest, schrijft hij. Jezus Christus, de laatste Adam, kent hij vooral als geest. Daarmee wil hij niet ontkennen dat Jezus lichamelijk is opgestaan. Maar als Opgestane Heer is Jezus vooral geestelijk aanwezig. Geest en lichaam zijn geen tegenstellingen voor Paulus, bij het geestelijke leven is ook het lichaam betrokken.

De Geest is de kracht van Christus, die de gelovigen ontvangen wanneer zij gehoor geven aan het evangelie. Vandaag vieren we dat in het avondmaal. Onder de tekenen van brood en wijn ontvangen wij lichaam en bloed van Christus. We ervaren dat we door de Geest met Hem verbonden zijn en zo worden we ook met elkaar verbonden, want we hebben samen één Heer en één geloof en één hoop op Gods rijk dat komt. De Geest verheft ons tot in de hemel, zodat wij met ons hart bij Christus zijn. Dit geeft ons de kracht en het vermogen om te geloven en te getuigen van dat geloof.

Ten slotte. Paulus zegt: op al die manieren is Christus bij ons aanwezig en daardoor weten wij dat Hij leeft. De Opgestane is de Geest die ons tot een levende gemeente maakt. Vanuit die ervaring zien we vol vreugde uit naar de jongste dag, de dag waarop wij weer op zullen staan! In de kracht van de Geest, zullen wij dan herleven uit geloof, hoop en liefde. Twijfels over de opstanding van de doden zijn er in alle tijden geweest. Maar in het avondmaal komen al die twijfels tot rust, omdat we de verbondenheid ervaren met de opgestane Heer, amen.